

Leder

Dagen da vi er så snille

OM NOEN DAGER skal det vaie rødt, hvitt og blått fra flaggstengene, om ikke blant Eidsvolls grønnende trær. For også ved vårt nasjonalklenodium, Eidsvollsbygningen, som ennå er innhyllet i byggmesterplast før neste års 200-årsjubileum for Grunnloven, er det smått med grønt på plener og trær. Men forskere kan gi oss tall som viser at dagen ikke virker ekskluderende, slik slike nasjonaldager gjør i mange andre land. Den inkluderer ikke bare våre etnisk norske sosialgrupper, men også våre nye landsmenn, skal vi tro resultatene av forskningen.

I DE STORE byene har vi vel egentlig visst dette lenge. Oslo var tidlig ute og sørget for at innvandrerne ble synlige i barnetogene. Den første innvandrer som ledet byens 17. maikomité var Rubina Rana for vel ti år siden. Og i år er

17. mai er dagen for toleranse og inkludering.

det Shoaib Sultan som er tildelt rollen. Det er med andre ord intet i veien med den offentlige integrering av innvandrere i feiringen.

MEN HVORDAN SER VANLIGE

innvandrerne på 17. mai? Det viser seg at de ikke ser annerledes på dagen enn nordmenn flest. De mener det er viktig å feire dagen. De deltar i arrangementene, de vifter med flagget og syns det norske flagget er det flagget som skal brukes på denne dagen. Med andre ord: Innvandrerne føler seg inkludert på nasjonaldagen. Det eneste de avviker noe på, er deltakelse i planleggingen av arrangementene. Der er etnisk norske borgere mer aktive.

HVA VISER DETTE så om i hvilken grad innvandrerne er godtatt og inkludert i vårt samefunn? Antakelig ikke mye. Vi vet fra utallige andre undersøkelser at nordmenn ikke er så tolerante overfor innvandrere, og at innvandrerne ikke føler at de er verdsatt etter fortjeneste i det norske samfunnet. Vi tyr jo gjerne til tiggerforbud og restriksjoner, og fargede blir ofte trakassert..

SÅ ER kanskje 17. mai den ene dagen i året innvandrere føler seg inkludert, slik forsker Pål Kjetil Bodvar ved Stiftelsen Kirkeforskning, Kifo, hevder. Det er jo ikke så rart. For ikke lenge siden var rett nok ikke 17. mai en dag for alle nordmenn heller, men i etterkrigstida er det blitt en dag for nasjonalt samhold og etnisk toleranse. Det er simpelthen et sterkt trykk på alle at på 17. mai skal vi vise hvor snille og gode vi er. Slik bekrefter Kifos undersøkelse dette: 17. mai er også toleransens dag.